

Συγκρούσεις μπορεί να δει κανείς ανάμεσα στα ανδρόγυνα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τί είδους συγκρούσεις μπορεί να δει κανείς ανάμεσα στα ανδρόγυνα;

Έρχονται καμιά φορά ζευγάρια στο ιατρείο μου που είναι στα πρόθυρα του διαζυγίου και καμιά φορά τους κρατάει μόνο το γεγονός ότι φοβούνται πως θα έχουν την απόρριψη του περιβάλλοντός τους ή ότι θα χάσουν την ευλογία της εκκλησίας χωρίζοντας! Προσπαθώ σε κάποιες περιπτώσεις επί ώρα να καταλάβω ποιο είναι το αντικείμενο της σύγκρουσης και δυσκολεύομαι, αλλά δυσκολεύονται και οι ίδιοι, και όταν τους ζητάς να το ορίσουν ευθέως λένε ότι είναι καθημερινά μικρογεγονότα και αφορμές (βγάλε τα σκουπίδια ή κοίμισε τα παιδιά, διάβασε τους ένα παραμύθι...).

Κι όμως, όσο κι αν φαίνεται απίστευτο, είναι δυνατόν αυτά να δημιουργήσουν εμπόλεμη κατάσταση μέσα στο σπίτι. Δεν θα ήθελα να εξαντλήσουμε το θέμα μιλώντας εδώ για εγωισμό και των δύο, πράγμα που μπορεί να είναι υπαρκτό. Τις περισσότερες φορές πιστεύω ότι πίσω από αυτή την άκαμπτη στάση, υπάρχουν προκαταλήψεις βαθιά ριζωμένες και στους δύο.

Μπορεί να είναι η άποψη του άνδρα ότι αυτός έχει τον πρώτο λόγο σε όλα και, κατά συνέπεια, η άποψή του θα πρέπει να γίνεται αποδεκτή.

Μπορεί να είναι η προκατάληψή του απέναντι στο γυναικείο φύλο, που (αν και πέρασαν 2000 χρόνια μετά το Χριστό που κατάργησε τη δουλεία και καθιέρωσε την ισότητα των δύο φύλων), θεωρεί ότι η άποψη της γυναίκας είναι μικρότερης σημασίας, έστω και αν δεν το ομολογεί ανοιχτά!

Από τη μεριά της γυναίκας είναι δυνατόν να υπάρχει ο φόβος της υποταγής, κάτω μάλιστα και από την επίδραση των σύγχρονων φεμινιστικών απόψεων και αυτό να την δυσκολεύει στο να αποδεχτεί τη γνώμη του άνδρα της.

Επίσης και για τους δύο ισχύει ότι μπορεί να φοβούνται ότι υποχώρηση από τις θέσεις τους μπορεί να σημαίνει ένα κακό προηγούμενο που θα έχει σαν αποτέλεσμα να κάνουν συνέχεια υποχωρήσεις μέσα στο γάμο και έτσι να βρίσκονται στη θέση του θύματος!

Ωστόσο, δεν λείπουν και οι περιπτώσεις που έχουμε συγκρούσεις για μείζονα θέματα, όπως είναι η διαπαιδαγώγηση των παιδιών, η οικονομική διαχείριση, η τεκνογονία, οι θρησκευτικές πεποιθήσεις και άλλα. Εδώ δεν μπορεί πάντα να καθοριστεί με ακρίβεια ο τρόπος στάσης, γιατί εξαρτάται από τη σοβαρότητα του θέματος και το χαρακτήρα των συζύγων.

Εξ άλλου υπάρχουν περιπτώσεις όπου ή αιτία των συγκρούσεων πρέπει να αναζητηθεί στο ότι οι σύζυγοι περιφρονούν ο ένας τον κόπο του άλλου και τονίζουν μόνο το δικό τους έργο. Πολύ συχνό είναι το φαινόμενο να υποτιμούν οι άνδρες, αλλά και γενικότερα η κοινωνία μας, το έργο της γυναίκας στο σπίτι.

Έτσι, όταν γυρίζει ο άνδρας από τη δουλειά περιμένει να τον υποδεχτεί μια ξεκούραστη και χαμογελαστή σύζυγος. Όμως αυτό είναι ουτοπία, επειδή η γυναίκα έχει ήδη τη δική της δουλειά στο σπίτι με το νοικοκυριό και το μαγείρεμα. Όταν μάλιστα έχει και παιδιά τότε δεν της μένει καθόλου προσωπικός χρόνος! Τότε θα περιμένει και η ίδια από τον άνδρα της αντίστοιχα να την ξαλαφρώσει και να της συμπαρασταθεί συναισθηματικά τουλάχιστον... Έτσι δεν αποκλείεται να ξεκινήσει ένας καβγάς που θα μπορούσε να αποφευχθεί αν απλά ο σύζυγος αναγνώριζε τη

θυσία της γυναίκας του, έστω και αν δεν πρόσφερε μεγάλη βοήθεια στο σπίτι (πολύ συχνά το ακούω αυτό από τις γυναίκες που λένε ότι «δεν θέλω να βάλει την ποδιά αλλά τουλάχιστον να πει μια καλή κουβέντα, να με στηρίξει!»).

Έπειτα είναι τραγικό το ότι και η ίδια η κοινωνία δεν δίνει την πρέπουσα βαρύτητα στο έργο της μητέρας. Είναι κωμικό ταυτόχρονα να δίνει το κράτος επίδομα σε μια μητέρα με τρία παιδιά (και μάλιστα μόνο για τα τρία πρώτα χρόνια από τη γέννηση τού τρίτου), όταν αυτά δεν φτάνουν ούτε για τις πάνες του μωρού! Θα έπρεπε κάθε μέρα να βγάζουν στην τηλεόραση πολύτεκνες μητέρες και να τους δίνουν επαίνους και βραβεία... Αντ' αυτού συζητείται η κατάργηση και αυτού του επιδόματος!

π. Αντωνίου Ι. Στυλιανάκη, ιατρού- παιδοψυχιάτρου

«Αποκρήσεις σε υπεύθυνους γονείς»

Πηγή: xristianos.gr